

Pro žáky v této skupině zemí obecně platí, že se nedá jednoznačně říci, které aspekty schopnosti řešit problémy zasluhují zvláštní pozornost. Nicméně profil výsledku se může lišit v konkrétních skupinách žáků. Rozdíly mezi skupinami žáků budeme analyzovat v další kapitole.

Na závěr dvě upozornění: zaprvé, v této kapitole se rozložení výsledků v zemích a ekonomických celcích porovnávala s průměrnými rozloženími zemí OECD, aby bylo možné určit srovnatelné silné a slabé stránky. Závěry vyvozené z této analýzy mlčky předpokládají, že tento mezinárodní benchmark odpovídá požadované rovnováze mezi různými aspekty schopnosti řešit problémy. Průměr OECD byl vybrán čistě z pragmatických důvodů. Normativní interpretace benchmarku proto může být zpochybněna, stejně možná jsou alternativní porovnání (například vzorec vyzpůsobovaný v zemích s nejlepším výsledkem).

Zadruhé, ačkoliv tato analýza poskytuje zajímavé indikace, jakékoli závěry vyvozené z podmnožin testu PISA na řešení problémů musí být pečlivě ověřeny proti důkazům o silných stránkách daných osnov a učebních postupů nezávisle shromážděným v každé vzdělávací soustavě. Protože podpůrné důkazy chybí, je třeba závěry šetření PISA interpretovat velmi obezřetně. Hodnocení oblasti individuální schopnosti řešit problémy PISA zahrnuje celkem 42 otázek. Když se analyzuje úspěšnost v podmnožinách otázek, které sdílejí podobné charakteristiky, jejich počet musí nutně klesnout. Zatímco všech 42 otázek dohromady odráží sdílený názor na to, co je schopnost řešit problémy, když se tato sada otázek rozdělí do menších skupin k analýze jednotlivých složek schopnosti řešit problémy, musí být výsledný obraz méně jasný.³ Výsledky analýzy založené na malých sadách otázek mohou být někdy ovlivněny idiosynkratickými rysy jedné nebo dvou otázek ve skupině, aniž by vypovídaly o společných rysech všech otázek jako celku.